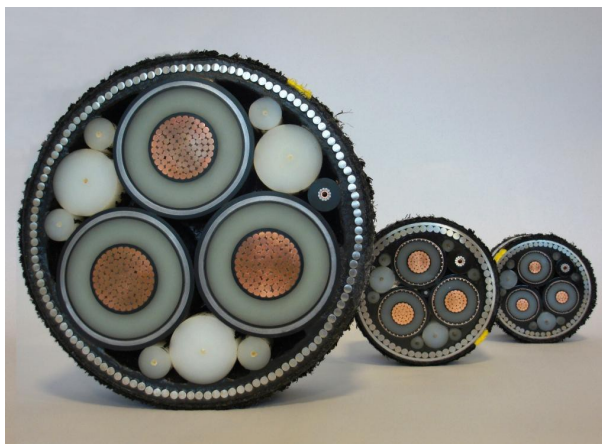

Referat fra klubaften d. 7/2-2014

Denne aften stod på kabeltest. Kabler er i høj grad noget der fremkalder kraftige følelser og denne aften skulle vise sig at udvikle sig særlig dramatisk.

Før jeg fortsætter med referatet vil jeg lige pointere at jeg ikke er kabelfornægter. Jeg har i klubregi hørt forskel på kabler, men jeg er nok mere skeptisk end de fleste i vores hobby. Min skepticisme hænger i høj grad sammen med min faglige baggrund som medfører at jeg simpelt hen ikke kan udholde alt det vås som kabelfabrikterne fylder i deres salgsmateriale. Det meste er ren og skær technobabble. I mit eget anlæg bruger jeg kabler som jeg mener opfylder alle de rent praktiske og almen fornuftige krav: god kontakt, god konstruktion, lav stivhed (de stakkels terminaler) osv.

Grunden til at jeg nævner min egen holdning til kabler er at vi denne aften oplevede en massehypnose som var lige dele pinlig og urkomisk.

På aftenen benyttede vi udelukkende klubbens udstyr. Under opsætningen blev det bemærket at vores dac havde et meget lavt output. Der var medbragt et hav af højttaler- og digitalkabler så vi havde travlt.

Vi lagde ud med klubbens kabler. Niels havde fundet et norsk nummer med Kings of Convenience som var hyggeligt nok, men som undertegnede nåede at blive temmelig træet af som aftenen skred frem. Det kan afsløres at der var to hakker ved hhv. 1:47 og 2:17. Lyden på første setup var ikke særlig spændende og vi prøvede at live det op med at sætte Midnight Sugar på. Stadig lidt tynd og svampet. Erlend forklarede at dacen ikke havde været tændt i et halvt år eller længere. Vi satte trumf på med Elvis Fever.

Niels havde siddet og hoppet på stolen fordi han havde lånt et kabel fra de amerikanske firma LAT. Det kostede den i hifisammenhænge rimelige pris 1200 og havde en flot rød farve. Vi satte det til og pludselige havde vi fuldt niveau fra dacen! Det var en sand åbenbaring. Konklusionen på dette tidspunkt var at vi havde et defekt kabel.

På grund af niveauforskellen var det ikke muligt at lave en direkte sammenligning, men jeg har noteret at det norske nummer stadig var træls.

For at kickstarte testen igen skiftede vi til Martins Acoustic Zen. Et japansk kabel med boks og strøm og en fin transportpose. Der var enkelte der foretrak dette frem for det røde LAT.

For sjov satte vi klubbens Nordost kabel til igen og denne gang var der fuldt output. Det

må have været en løs forbindelse.

Imens det blev diskuteret om det var klubbens eller LAT der var bedst luskede Dennis rundt om anlægget. Han havde været med til at stille op og kunne se på indgangsvælgeren at der var noget der ikke hang sammen. Han kunne se at vi stod på den balancerede indgang hvilket ikke var den vi brugte til dacen.

Det viste sig at vi havde lyttet på klubbens Sonyafspiller direkte i alle de foregående tests! Der var kollektivt røde ører for vi havde jo alle hørt forskelle mellem kablerne, referenten inkluderet.

Vi skiftede lynhurtigt til den rigtige indgang og dobbeltsikrede ved at pille stikkene fra cden ud. Vi roterede kablerne igen, men det var lidt tyndt med kommentarer i denne omgang...

Vi fortsatte aftenen med højtalerkabler. Her var der i det mindste intet at tage fejl af så man kunne mere roligt have en mening om tingene. Vi startede med trafotråd (?) med PU lim som isolationsmateriale. Erlend havde taget det med og han mente selv at det lød for udtværet så det blev hurtigt pillet af igen.

Næste kandidat var Søren's kobberkabler betrukket (berullet?) med sølv. De var i sin tid hevet ud af et fly så baggrundshistorien var helt i orden. Det var bestykket med spadestik som var meget svære at fastgøre til vores terminaler, så vi holdt vejret under testen. Der var kommentarer om at det lød skarpere, men ellers var meningene lidt delte.

Efter kaffepausen testede vi blå haveslanger fra Cardas. Kommentarer: Det lød godt, men lidt blødt måske?

Næste kabel var Dannys hjemmebryggede Cat-5 kabler med en stiv strømpe om. Flot lavet, men igen var det kun lige at de kunne monteres. Denne gang fordi der er temmelig langt mellem terminalerne på kummefryseren. Kommentarer: det var sørme også godt. Forsigtigt, pænt? Absolut value for money.

Sidste gæst var endnu en Erlendfrembringelse: et kabel med 540 litzetråde omviklet med silke. Dette var vist hevet ud af et tog. Igen var ejeren ikke imponeret og han syntes at det lød uldent og mørkt. Måske skulle vi købe flere af de stærke øl så optimismen stiger.

Vi skiftede tilbage til klubbens egne kabler og der var generel enighed om de fungerede bedst.

Vi sluttede af med at høre musik. Det var tiltrængt efter at have hørt de samme numre længe. Vi startede med hasidisk reggae over til Balkan Box og Bremer McCoy. Der var åbenbart et behov for at afreagere.

Det var et fantastisk resultat som tykt understreger faldgruberne i vores hobby. Vi vil alle vildledes og bliver det sikkert oftere end vi selv vil erkende.

Til sidst opfordrede Dennis os til at sende numre til en ny sampler. Sidste gang var der kun et par enkelte der kom med bidrag og det kunne være interessant at se et bedre billede af klubbens musiksmag.

- Peter